

બાપી પેટીને પ્રોત્સાહિત કરીએ !

~ ભાવાનુવાદ સંકલન : સંગીતાબહેન મોટી (અમદાવાદ)

શું ખ્યારેય કોઈએ તમારી સરખામણી કોઈની સાથે કરી છે અથવા તમે કોઈ બીજી જે વાબનો તેવી ઈચ્છા સેવી છે ? ઉદાહરણ તરીકી, સમાજનાં સુંદરતાનાં ધોરણોને આધારે કોઈએ તમારા દેખાવ, ત્વયાના રંગ અથવા વજન અંગે ટિપ્પણી કરી દોય અથવા એવું પણ બન્યું દોય કે, પરિવારના કોઈ સભ્ય તમને અભ્યાસમાં વધુ મહેનત કરવા અને શિક્ષકના પ્રિય એવા તમારા તેજસ્વી સહાધ્યાયી જે વા બનવા માટે કઢેતા હોય. અથવા તમારી તુલના અન્ય કોઈ વ્યક્તિ સાથે જે વી કે, કોઈ સુખી પરિવારની, સુખ્યવરસ્થિત ઘરની અથવા તમે ઈચ્છા દોવ તેવું વ્યક્તિત્વ ને કૌશલ્ય ધરાવતી વ્યક્તિ સાથે કરી દોય. તમારી આવી તુલના યાથી તે વખતે તમે શું અનુભવતા હતા ?

હવે, તમે જો ક્યારેય પણ તમારા બાળક (અથવા જીવનસાથી, પરિવારજન, પ્રિયજન, આદિ)ની સરખામણી અન્ય કોઈ સાથે કરી દોય તો તેની પર પ્રકાશ પાડવા તમને વિનંતી કરું છું. હું ધારું છું ત્યાં સુધી, આપણાં માંથી મોટા ભાગનાં લોકો બાળકોને સુધારવા અથવા તેઓ વધુ સારાં બને તેવી ઉમદા ભાવનાથી પોતાનાં બાળકોની સરખામણી અન્ય સાથે કરતાં દોય છે. આમ કરવામાં ધારું કરીને આપણો ઈરાદો તો શુભ જ દોય છે, પણ ત્યારે તેની અસર ખરે ખર શી થતી દોય છે? આટલાં વર્ષોમાં થોડાં ધારું લોકોએ મારી પર વિશ્વાસ મૂકીને જણાવ્યું છે કે, તેમનાં ભાઈ-બહેનની સાથે સરખામણી થતી ત્યારે તેઓ અનુભવતા હતા કે જો તેમનાં માતા-પિતાને માનીતા સંતાનને પસંદ કરવાનું દોય તો તેઓની પસંદ પોતે ના હોત અને જાણે તેઓ તેમના પરિવાર માટે તદ્દન બિન-ઉપયોગી છે. જ્યારે આપણો આપણાં બાળકોની સરખામણી તેમનાં ભાઈ-બહેન, મિત્ર કે સહાધ્યાથી સાથે કરીએ છીએ ત્યારે તેઓ પોતાનામાં આવી જ ઓછપનો અનૂભવ કરતાં દોય છે.

સરખામણીના બોજ વગર બાળકો મુક્તપણે કેવી રીતે વિકાસ કરી શકે તે
પણ એક સમજવા જે વી બાબત છે. મને યાદ છે કે, દરેક પરીક્ષા પહેલાં મારી
મમ્મીના ઓવા પ્રોત્સાહન સાથે હું મોટી થઈ છું કે, ‘બસ તારાથી શક્ય તેટલો
શ્રેષ્ઠ પ્રયત્ન કરજો. માર્કસ કેટલા આવે છે તે મહાત્વનું નથી, પણ તું તારાથી
બનતો પ્રયત્ન કરે તે મહાત્વનું છે.’ મમ્મીના ઓવા પ્રોત્સાહને મને અને મારી
બહેનને સફળતા મેળવવાના દબાણથી દબાઈ જવાને બદલે શીખવાનો
આનંદ લેવાની લગની લગાડી. ‘સારા ગુણ મેળવજો’ અથવા ‘તારી મહેનતુ
મિત્ર જેવી બનજો’ એવું કશું મારાં માતા-પિતાએ મારી બહેનને કહ્યું ના
હોવા છતાં પણ તેણે હાઈસ્કુલ લમાં ઉચ્ચતમ ગ્રાણ સાથે અભ્યાસ પૂર્ણ કર્યો.

ਮਨੇ ਏ ਸਮਝਵਾਮਾਂ ਵਰਧੀ ਲਾਗ੍ਯਾਂ ਕੇ, ਅਮਾਰੀ ਸਰਖਾਮਣੀ ਅਨ੍ਯ ਕੋਈ ਨੀ ਸਾਥੇ ਫਰਵਾਨੇ ਬਦਲੇ ਅਮਨੇ ਥੇਡੇ ਪ੍ਰਥਤਨੇ ਫਰਵਾ ਮਾਟੇ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਆਪੀਨੇ ਮਾਰਾਂ

માતાપિતાએ અમને જીવનપર્યંત શીખવાનો આનંદ માણવાની કળા શીખવી.

એ જ રીતે, મને યાદ છે કે મારા પિતા કહેતા, ‘વાણ ! સત્યંગમાં આ વ્યક્તિ એક શક્તિશાળી યુવાનેતા છે – તું તેના સંપર્કમાં રહેજો, કારણ કે હું તને પણ ભલિષ્યના એક નેતા સ્વરૂપે જોઉંછું.’ વર્ષો બાદ, મને સમજાય છે કે, તેમના શબ્દો ક્યારેય ‘તારે એમની જેવા બનવું જોઈએ’ અથવા ‘તું એમના જેવી કેમ નથી ?’ એવા નહોતા. એના બદલે, તેમના શબ્દોમાં ‘તું આ નેતાને રોલ મોડલ (આર્ટશ) તરીકે જોઈને તેમની પાસેથી પ્રેરણા મેળવી શકીશ.’ એવી સકારાત્મકતા દંતી. મને લાગે છે કે, તેમણે ‘સરખામણી’ નો આવો વિકલ્પ શોધી લીધો દંતો ! આપણાં બાળકો કંઈક વિશેષ બને તેવી અપેક્ષા રાખવાને બદલે આપણો તેમને એક સકારાત્મક રોલ મોડલ (આર્ટશ) આપી શકીએ અને તેમને શ્રેષ્ઠ બનવા માટે પ્રોત્સાહિત કરી શકીએ.

મારા પિતાએ કદાચ આ સુંદર પ્રેરણા સંતબગવંત સાહેબદા પાસેથી મેળવી લાગે છે. સાહેબદાએ મને પણ ચારા યુવાઓનો સંગ રાખવા અને તેમને આદર્શ રાજીને તેમની પાસેથી પ્રેરણા મેળવવા આજા કરી હતી. મારી આધ્યાત્મિક યાત્રા દરમિયાન સાહેબદાએ જ્યારેય મારી સરખામણી કોઈ અન્ય સાથે કરી હોય તેવું મેં અનુભવ્યું નથી. મેં સત્યસંગમાં અનેક વખત સાંભળ્યું છે કે, ‘આપણી આધ્યાત્મિક યાત્રામાં હિરીકાઈ અને સરખામણીનું કોઈ સ્થાન નથી.’ સાહેબદા કહે છે કે, ‘દ્રેક વ્યક્તિકે જે માં તેઓ નિપુણ હોય તે માં તેઓ નું વિશેષ સામર્થ્ય હોય છે.’ શિબિર અને સમૈયાનો હેતુ જ એ હોય છે કે, જે માં આપણાં બાળકોને ઈશ્વરદત્ત પ્રતિભાને પારખવાની અને નિખારવાની પ્રેરણા મળે છે.

આપણાં બાળકો ને પ્રિયજનોમાં પણ પોતાનું આગવું સામર્થ્ય હોય છે, તેને પ્રોત્સાહન આપવાથી તેઓ ને પોતાની ક્ષમતાઓ માં વિશ્વાસ અનુભવતા સુખી અને પરિપક્વ વ્યક્તિ તરીકે વિકાસ કરવાની પ્રેરણ મળતી હોય છે. જે મસાદુ ગૌર ગોપાલદાસજીએ જણાવું છે કે, ‘લંડનનો સમય ન્યૂયૉર્ક કરતાં પાંચ કલાક આગળ છે. તેનો અર્થ એવો નથી કે લંડન આગળ છે કે ન્યૂયૉર્ક પાછળ છે. બંને પોતપોતાની રીતે તેઓ ના યોઝ સમયે જ આગળ વધી રહ્યા છે. તેમ તમારો સમય પણ આવશે.’ આપણાં બાળકો વિશિષ્ટ સામર્થ્ય લઈને આ વિશ્વમાં આવ્યાં હોય છે અને તેમનો સમય આવશે ત્યારે તેઓ સફળ થશે તેવું માનવાની આપણાંમાં ધીરજ હોવી જોઈએ. અને આપણે દઢપણે માનવું કે, ભગવાને આપણા દરેકનું સર્જન કર્યું છે તેથી આપણે સૌ બદલી ના શકાય તેવા અને પરસ્પર સરખામણી ના કરી શકાય તેવાં અજોડ છીએ. ◆

(અહેવી શેરના ‘ખલનિર્જર’-કેબાદી. ૩૦૨૪ના અંકમાં પ્રકાશિત મળ અંગે જુલેખનો આપાનવા)